

[Flemming Hansen]

Den lavkonjunktur, vi befinder os i – har sektoren i tilstrækkelig grad været opmærksom på den?

Disse træk i den økonomiske udvikling har adskillige finansielle virksomheder reageret for sent på. Konsekvenserne for kunderne, virksomhederne og medarbejderne har været meget betydelige.

Lad mig som eksempel nævne, at blandt de otte virksomheder i Danmark, der har tabt flest penge i 1992, findes de syv inden for den finansielle sektor, hvor tabet i de syv største virksomheder i 1992 var mere end 23 mia. kr. Det er dog en sjat penge.

En overgang var der mange fusioner i den finansielle sektor, optimismen var stor, men desværre ubegrundet. Ja, jeg sagde ubegrundet. Ikke alene har de røde tal i de sidste par år været større end nogen sinde, hvilket jeg netop har beskrevet, men også antallet af afskedigelser har slået alle rekorder. Det er naturligvis en ledelses suveræne ret at tilpasse antallet af medarbejdere til virksomhedens behov, men den måde, det er sket på i flere tilfælde, har mildest talt ikke været særlig elegant.

Det er klart, at Finanstilsynets rolle i den krise, den finansielle sektor har været igennem, har været meget vigtig og fortsat vil være det. Ser vi på den finansielle sektor og sammenligner med de lande, vi ofte sammenligner os med, eksempelvis Sverige, Norge og Finland, må man sige, at den danske sektor har klaret sig bedre, langt bedre end disse lande, og frem for alt har den danske sektor klaret sig uden indblanding fra statens side, fordi man har haft tilstrækkelige reserver at tage af, og det er overordentlig positivt. Det siger jeg som en ros til den finansielle sektor, men jeg mener også, at det danske system med et yderst aktivt finanstilsyn, et finanstilsyn, der kan reagere hurtigt og kompetent, har en afgørende rolle i denne sag.

Naturligvis er Finanstilsynet ofte udsat for kritik, når det i løbet af få timer må træffe meget væsentlige beslutninger, men jeg nægter at tro, at det kan gøres meget bedre, end vi har set Finanstilsynet gøre det herhjemme. Når nogle politikere taler om, at der skal være mere demokrati omkring Finanstilsynet, så kan jeg i hvert fald med sikkerhed sige, at skulle Finanstilsynets beslutninger igennem et ministerielt eller folketingsstyret udvalg først, så ville be-

slutningerne ikke kunne træffes så hurtigt, som det ofte er nødvendigt i disse sager. Fra konservativ side har vi megen ros til Finanstilsynet. Vi synes, de handler hurtigt og effektivt og er troværdige.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi også i den debat, vi har i dag, fra Folketingets side forsøger at gå ind i diskussionen om, hvad den dybere årsag er til den troværdighedskrise, som jeg tillader mig at sige der er mellem brugerne og den finansielle sektor. Naturligvis er det også vigtigt, at vi i den forbindelse får lejlighed til at give et bud på fremtiden her fra Folketingets side.

Jeg tror, at branchens største problem er, at et meget stort flertal af brugerne opfatter den finansielle sektor, som man opfatter den offentlige sektor. Den er ligesom den offentlige sektor meget stor, den kan forekomme meget fjern, og den har budt os på handlinger, der gør, at troværdigheden til sektoren ikke altid er lige stor. Lad mig for at blive ved troværdigheden blot nævne tre eksempler, som jeg er stødt ind i på det sidste, og som har gjort indtryk på mig.

Det ene er, at en kreditforening kan tillade sig fra den ene dag til den anden at fordoble det administrationsbidrag, kunderne skal betale. Kunden har ingen mulighed for at reagere på en sådan fordobling.

Et andet eksempel. Der er nogle venlige mennesker, der har sendt mig kopi af kontoudtog fra flere forskellige banker, hvoraf det fremgår, at den effektive rente, hvis man kommer til at overtrække kontoen, i marts måned var mere end 28 pct. Jeg husker ikke, om vi stadig væk har en ågerlov her i Danmark, men den kunne i hvert fald bruges i dette tilfælde.

Endelig har den finansielle sektor det problem, at når den lille mand har problemer med at betale 20.000 kr., skal han pantsætte hus og hjem og så galt hustru, hvorimod de store milliardtab går noget mere gnidningsløst igennem. De præger i hvert fald overskrifterne i avisen.

Alle disse tre eksempler giver et troværdighedsproblem, som jeg også finder er ubehageligt. Når ganske almindelige mennesker – hvad det så end er – ser dette, styrker det ikke deres tillid til branchen.

Men resultatet af disse enkeltstående handlinger og den generelle mistillid til den finansi-